

จริยธรรม ของคนมีหวัง

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

จริยธรรมของคณิศร

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

ชื่อหนังสือเรื่อง จริยธรรมของคนมีหวัง

ผู้แต่ง ธรรมรัตน์ สุวณะ

ราคา 175 บาท

คำโปรย การอยู่อย่างคนมีหวัง จะเป็นเกราะสำหรับคนสิ้นคิด โดยไม่หวังอะไรย่อมเป็นความเปล่าดายของชีวิตที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ความหวังเป็นจุดเริ่มต้นแห่งความสำเร็จของชีวิต จะสร้างอะไรต้องสร้างให้เสร็จ ทำดีกว่าไม่ทำ แล้วจะไม่ควรมีคำย่อท้อที่ว่า น่าเสียดาย ขึ้นมา การลุกจากจุดหกล้ม ตั้งต้นเดินใหม่ให้เร็ว จะเหลือเวลาชีวิตปฏิบัติกิจการงานหน้าที่น่าท้ออีกมากโข “ ต้องการทรัพย์ ฟังประกอบคำขาย ต้องการความรู้ ฟังคบนักปราชญ์ต้องการบุตร ฟังมีภริยาสาว ”

หมวดหมู่ ความรู้ทั่วไป

คำนำหนังสือเรื่อง

จริยธรรมของคนมีหวัง

การอยู่อย่างคนมีหวัง จะเป็นเกราะสำหรับคนสั่นคิด โดยไม่หวังอะไรย่อมเป็นความเปล่าดายของชีวิตที่ได้เกิดมาในการเป็นมนุษย์ ความหวังเป็นจุดเริ่มต้นแห่งความสำเร็จของชีวิต ซึ่งใน “จริยธรรมของคนมีหวัง” ได้สอดแทรกข้อคิดแง่มุมมองต่างๆ ให้นำเสนอ อาจจะมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง จากสายตาผู้มองที่ยังไม่ยาวไกล ก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

“จริยธรรมของคนมีหวัง” เป็นเนื้อหาทางความรู้ซึ่งมุ่งเน้นที่ การศึกษากับคนมีหวังผูกพันกันเป็นอย่างไรบ้าง เป็นแกนเรื่องดำเนิน ข้อคิดต่างๆ ไว้พอสมควร

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

จริยธรรมของคนมีหวัง

คนมีหวัง ผู้มุ่งมั่นในการสำเร็จกิจการใดหนึ่ง ที่ทำอย่างมุ่งมั่นจริงจัง ตั้งใจปฏิบัติสร้างทำดำเนินการสำเร็จตรงจุดมุ่งหมาย อันคนมีหวัง ประทับใจด้วยความมุ่งมั่นบากบั่นไม่ย่อท้อต่อความลำบากอุปสรรคใดๆ ที่ขวางกั้น กำลังใจเป็นสิ่งสำคัญของผู้มีหวังพร้อมด้วยผลสติปัญญา ใจเย็นตั้งสติจากจุดผิดพลาดที่บกพร่อง แล้วอดทนพยายามทำการแก้ไข ปรับปรุงการทำงานของตนเอง ทะยานตนถึบตน สร้างตนดำเนินชีวิต ไปสู่สิ่งมุ่งหมายอันตั้งใจหวังไว้ จะสร้างอะไรต้องสร้างให้เสร็จ ทำดีกว่าไม่ทำ แล้วจะไม่ควรมีคำย่อท้อที่ว่า น่าเสียดาย ขึ้นมา ลงมือทำเสียแต่เนิ่นๆ อย่าให้แก่เผ่าราตรีกาลไปชีวิตก็สายเสียแล้ว ดังคำว่า “กว่าจะรู้ว่าต้นไม้ไม่มีดอกผลก็สายเสียแล้ว” กล่าวคือ ต้องลงมือปลูกต้นไม้แห่งความสำเร็จจึงจะได้ชิมรสผลความสำเร็จในชีวิตที่ได้เกิดมา การถูกจากจุดหกล้ม ตั้งต้นเดินใหม่ให้เร็ว จะเหลือเวลาชีวิตปฏิบัติกิจการงาน หน้าที่นาที่กาลอีกมากโข อันคนมีหวังนั้นที่ไม่เลิกรับนอนก้าวเดิน ไปสู่เส้นทางแห่งชัยเสียก่อน กล่าวคือ ไม่เลิกล้มความตั้งใจกลางครัน แสดงให้เห็นว่า เขายังยืนและก้าวเดินในเวทีการแข่งขันและยังวิ่งอยู่บนเส้นทางถนนแห่งความสำเร็จของผู้มีหวังในชัยชนะ เขายังมีโอกาสในการประสบความสำเร็จ ยังมีเรี่ยวแรงเดินต่อไปต่อได้ อันบ่งได้ว่า “ไม่ล้มข้ามได้ คนล้มอย่าข้าม” อย่าเหยียบซ้ำคนชีวิตล้มชีวิตพังอย่าซ้ำเติม สักวันหนึ่งเขานั้นจะพลิกฟื้นตนเองขึ้นใหม่ได้ โดยไม่มีคำว่าสายสำหรับ

คนล้มชีวิตพังซึ่งการประคองฐานชีวิตและการให้กำลังใจไม่ปิดโอกาส
แห่งชีวิตเขาเป็นสำคัญประการแรก

จริยธรรมของคนมีหวัง สำหรับคนมีหวังที่ตั้งใจจะประสบความสำเร็จในชีวิตหน้าที่การงานหรือชีวิตครอบครัว ควรก่อปรหลักการ
พื้นฐานแห่งชีวิตแห่งวิถีคิดการสร้างตนเอง อันเป็นการคิดดี ทำดี ยืน
อยู่ในกรอบของจริยธรรมสิ่งดีงามและเอกลักษณ์ทางความคิดแห่งวิถีชีวิต
สร้างตนขึ้นมา ในแง่จิตใจฝ่ายดีที่จะยกฐานะครอบครัวตนเอง อันมี
องค์ประกอบการดำเนินการชีวิตของคนมีหวัง มีถึงสำคัญประกอบด้วย
๔ ประการดังต่อไปนี้

๑ ต้องการทรัพย์ พึ่งประกอบค้าขาย

เมื่อได้เกิดมาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น ก็นับว่าประเสริฐโชคดีมี
บุญแล้ว แต่บางคนอาจจะด้อยเรื่องฐานะทางการเงินทรัพย์สิน ดังนั้น
เมื่อเรามีมือสืบนี้น่าเหมือนคนอื่นเขา และมีเวลาวันละยี่สิบสี่ชั่วโมง เงิน
กองอยู่ในอากาศตรงหน้า ขยับหมั่นเพียรรับชวนขวายหาทรัพย์สินเงิน
ทองมาสร้างฐานะเอาละซึ่งการจะทำมาหากินให้ร่ำรวยนั้น การค้าขาย
เป็นพ่อค้าวานิชนั้น เป็นอาชีพหนึ่งที่ค่อนข้างตั้งความหวังว่าจะร่ำรวยได้
การต้องการทรัพย์จากการค้าขายนั้น จะต้องสร้างธุรกิจขึ้นมาสักอย่าง
หนึ่งมาไว้สำหรับการบริหารทำมาค้าขาย ซึ่งการค้าขายกับการ
บริหารธุรกิจการเงินการค่านั้นสำคัญมากยิ่งนัก สิ่งสำคัญในทิศทาง

ธุรกิจนั้นจะต้องซื้อสัตย์มีคุณธรรมและเป็นคนดีคนเก่ง เรียกว่า “มือข้างทอง” เป็นนักบริหารมือเอกมีความสามารถในการการบริหารนำพาบริษัทได้ตลอดรอดฝั่งประสบความสำเร็จในธุรกิจนั้นๆ อนึ่งการต้องการทรัพย์จากการค้าขายนั้น มีหลักการที่สำคัญดังต่อไปนี้

๑.๑ ทรัพย์ที่หามาได้ต้องสุจริต อันความสุจริตนี้หนอจะเป็นหลักคำประกันว่าเราจะยืนอยู่ได้นานในอาชีพนั้นๆ เพราะความสุจริตนั้นจะเป็นเกราะไม่ให้ตนบ่อนทำลายตนเองเมื่อยามประมาทประพฤติทุจริต การมีทรัพย์ที่หามาได้อย่างสุจริตกินมีสุข อยู่มีสุข นอนมีสุข กินไม่ร้อนท้อง นอนไม่ร้อนเรือน มีแต่ความอิ่มเอิบสบายใจ ปราศจากความกังวลใดๆ ไร้กรุงรังสมองเพราะการหว่านระแวงความผิดเมื่อเราไม่ได้ผิด มีความสุจริตเป็นที่ตั้งนั้นเรามีแต่ความสุขสงบในชีวิต ทำการสิ่งใดก็ราบรื่นไม่สะดุดหกล้ม ต้นทุนคุณค่าของความสุขจิตในตัวตนของเรานั้น จะส่งเสริมพันธมิตรให้มาร่วมงานเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ “ยามสุขร่วมเสพ ยามทุกข์ร่วมต้าน” เป็นเพื่อนเกลอในทางธุรกิจ เมื่อได้เดินแนวร่องจริยธรรมคนมีหวัง ความสุจริตที่เดินคู่ขนานไปพร้อมๆ กับการประกอบธุรกิจเป็นสัมมาชีพ ดังนั้น จะเห็นว่า คนดีมีความสุขสุจริตตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ ยังผ่านพ้นวิกฤติมาได้ทุกระยะ เพราะความสุจริตมีแต่เป็นคุณไม่เป็นโทษนำมาสู่ชีวิต อนึ่งซึ่งนิสสัยที่ใฝ่ในความสุจริตนั้น ควรเริ่มฝึกนิสัยใจคอตั้งแต่เด็ก เช่น ลูกควรมีใจสุจริตมันตรงต่อพ่อแม่อย่างตรงไปตรงมาเรื่องฐานะทางการเงิน กล่าวคือ ไม่นำเงิน

พ่อแม่ไปใช้โดยผลการซึ่งเราจะเห็นว่า การเป็นพ่อแม่ นั้นจะกว่าจะ
สร้างฐานะหาทรัพย์สินมาสร้างฐานะได้นั้น เงินทุกบาททุกสตางค์เก็บ
เกี่ยวมาได้แสนยากเย็น อันน้ำพักน้ำแรงการหาทรัพย์มาได้อย่างสุจริต
นั้น คุณค่าของความสุขจะทำให้ไม่เจ็บไม่จน มีคนช่วยอนุเคราะห์
เพราะเขาเป็นคนดีมีความสุข ยืนอยู่ในสังคมได้ยาวนาน

๑.๒ มีความซื่อสัตย์เป็นสัมมาชีพ การได้ประกอบ
สัมมาชีพโดยอาศัยปณิธานความซื่อสัตย์ในการประกอบอาชีพนั้นๆ ทุก
สายงานอาชีพนั้น ย่อมมีหลักจริยธรรมความซื่อสัตย์เป็นองค์ประกอบ
ประจำใจของหัวหน้าและลูกน้องเสมอ ถ้าต่างคนต่างตรงอาศัยความ
ซื่อสัตย์กันสม่ำเสมอ ก็จะเกิดความเชื่อมั่นไว้วางใจพึ่งพากันได้ ไม่แครง
กินแครงใจกันโดยเปล่าๆ ความซื่อสัตย์จะเป็นพื้นฐานให้บุคคล
ไปพบกับสัมมาชีพ ไม่ว่าสังคมจะก้าวหน้าไปถึงไหนแต่ความซื่อสัตย์
ยังคงก่อปรค่าสำคัญในการทำงานนั้นๆ อย่างยิ่งยวด อนึ่งซึ่ง ความ
ซื่อสัตย์ “ซื่อกินไม่หมดคดกินไม่นาน” เมื่อเกิดความไม่ซื่อต่อกันย่อมทำ
ให้ผิดใจกัน ดำเนินร่วมธุรกิจต่อไปด้วยกันไม่ได้ ไม่ว่างานนั้นจะ
ยิ่งใหญ่สักปานใดหรือเป็นงานธุรกิจเล็กๆ ถ้าปราศจากความซื่อสัตย์แล้ว
นั้น ย่อมกลายเป็นบุคคลบกพร่องในคุณธรรมจรรยาบรรณอาชีพนั้น ก็
จะยืนอยู่ไม่ยั่งยืน อันการซื่อสัตย์นั้น ฝึกฝนได้จากการมีใจสะอาด มี
สะอาด ละอายต่อความคดโกง ถ้าเราละนิดได้ว่าทรัพย์ที่เขาหามาได้นั้น
เราไปเบียดบังทรัพย์เขา มา ถ้าเกิดกับตัวเรา ถ้าเราถูกฉ้อโกง เราจะคิด

อย่างไร เราจะเป็นอย่างไร ดังนั้นความละเอียดต่อการคิด โกง หรือเล่ห์
 ตนไม่เดินตกหลุมพรางในทางทุจริต ถึงแม้ไม่ร่ำรวยแต่ก็มีความสุขสบายใจ
 มีความสุขกายสบายใจ เราก็จะรู้จักคุณค่าของชีวิต ด้วย
 การทำงานให้มีจริยธรรม “ความซื่อสัตย์” ไว้เป็นนิสัยอย่างไม่ประมาท
 เผอเรอ

๑.๑ มีความมานะขยันหมั่นเพียร

การงานทุกการต้องทำด้วยความมานะบากบั่น ซึ่งในที่นี้นั้น
 การหาเงินจากการประกอบสัมมาชีพการค้าขายเพื่อที่จะหวังความมั่งคั่ง
 และร่ำรวย พ่อค้าวานิชทุกรายจะต้องขยันหมั่นเพียร “ไม่นอนตื่นสาย
 ไม่อายทำกิน ไม่หมิ่นเงินบาท ไม่ค้อยวาสนา” คำกล่าวอันนี้ยังใช้ได้
 ทุกยุคทุกสมัย การมานะอุตสาหะในการทำงานอย่างปราศจากความเกียจ
 คร้าน การไม่นอนหลับที่เกียจชรา ไม่ละเอียดต่อการหาเงินโดยสุจริตแม้จะ
 เป็นอาชีพที่ผู้คนมักมองว่าด้อยค่า การไม่รังเกียจเงินเล็กเงินน้อยรอคอย
 แต่เงินก้อนใหญ่ที่ใช้การจะพึงให้เป็นการรอคอยวาสนาเปล่าๆ นั่งคอย
 แต่วาสนาโดยไม่ลงมือขยันทำกินนั้น สักวันหนึ่งก็จะเลิ่้งตัวไม่ได้
 เพราะไม่มีพื้นฐานการทำงานที่ขยันขันแข็งทำเป็นทำจริงทำได้เห็นผลว่า
 ทำงานหาเงินได้ เพราะงานทุกงานเมื่อลงมือทำนั้น งานก็จะสอนตัวผู้
 ปฏิบัติในการงานหน้าที่อาชีพนั้นๆ ผู้ที่ไม่หยุดนิ่ง หยุดอยู่กับที่โดยที่ไม่
 ก้าวในขณะที่โลกหมุนไป ทุกอย่างผู้คนยังคงเคลื่อนไหวทำกินแข่งขัน

กัน วันเวลาเดินไปทุกขณะ ถ้าไม่ลงมือทำอะไรนั้น เมื่อสายแก่เฒ่าชรา เราทำกินไม่ไหวเพราะเร็วแรงกำลังกายถดถอยจะให้คนชรานั้นทำงาน แข่งขันกับคนหนุ่มย่อมไม่ใช่เป็นการดีสำหรับผู้สูงอายุ ดังนั้นไม่ควรรอ คอยว่าการทำงานหาเงินได้นั้นๆ ไม่มีคำว่าพรุ่งนี้ ความเดี๋ยวก่อนและ ค่อยทำ มันจะสายไปทุกขณะลมหายใจ เพราะไม่ได้เก็บเกี่ยวอะไรเข้ามา ไว้ในเงินสมบัติคลังเงินไว้สำหรับเป็นคลังชีวิตเลี้ยงตนเองและพ่อแม่ลูก ภรรยา

๑.๔ เก็บหอมรอมริบเงินไว้

การจับจ่ายใช้สอยเลือกหาเลือกซื้อเลือกบริโภคหรือรับบริการ ใดๆ นั้น จะต้องคำนึงถึงฐานชีวิตด้านการเงินว่า เรามีกำลังเท่าไร โดยเฉพาะกำลังเงินนั้น ถ้าไม่ได้เก็บหอมรอมริบเงินไว้กับตัวบ้าง อนาคตต่อไปเมื่อบั้นปลายชีวิตมาถึง เราจะมีชีวิตที่ลำบากในการเลี้ยงตัว เพราะค่าครองชีพสูงขึ้นไปเรื่อย และไหนจะเป็นค่าใช้จ่ายเวลาเจ็บป่วย เมื่อสูงอายุสูงวัยขึ้น และเงินใช้จ่ายฉิบาตจะมองไปทางไหนจะทำอะไรก็ต้องอาศัยเงินทั้งนั้น ดังนั้นการออมเงินเก็บหอมรอมริบเงินไว้กับตัว เป็นสิ่งที่ควรกระทำไว้เป็นนิสัย ไว้เป็นเงินสำรองชีพไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินหรือออมเงินไว้สำหรับซื้อหาอาหารปากท้องแต่ละวัน ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอินเทอร์เน็ต ค่าโทรศัพท์ เพราะวันข้างมีภาระค่าใช้จ่ายรอไว้แล้วในแต่ละวัน ยิ่งคนที่ไม่มีพื้นฐานการเงินที่แข็งแกร่ง บ้านต้องเช่า

ข้าวต้องซื้อ ไม่มีทรัพย์สินไว้เป็นมรดกจากพ่อแม่ แถมจะต้องลงทุน
 ทำการค้าธุรกิจประจำวัน มันต้องใช้เงินตลอดเวลาทุกเมื่อเชิ้อวัน จะ
 สร้างตัวฐานะตนได้ลำบากลำบาก ดังนั้น การสร้างฐานชีวิตทาง
 การเงินที่หมั่นออมเงินออมทรัพย์สินโดยไม่ประมาทในรายจน การออ
 มเงินไว้กับตัวเป็นโอกาสการสร้างฐานะให้มั่นคงได้ และอุ่นใจดีเมื่อ
 ชีวิตไม่ต้องดิ้นรนลำบากใจลำบากกาย เพราะเราได้ออมเงินไว้ตั้งแต่ต้น
 ทางชีวิต โดยเฉพาะการฝึกนิสัยการออมเงินไว้ตั้งแต่เด็ก ถ้าออมเงินใน
 วันนี้จะมีกินในวันหน้า

๑.๕ ไม่สุรุ่ยสุร่าย

การใช้จ่ายที่เกินตัวในขณะที่ค่าครองชีพนั้นสูงขึ้นทุกวัน เป็น
 การกระทำที่ค่อนข้างประมาทในชีวิต ถ้าเราจ่ายโดยคิดว่าจะหาเงินมาได้
 ทางไหนแค่ผ่านไปวันข้างโน้นนั้น การหาเงินทำได้ยากขึ้น ดังนั้นการ
 จัดทำบัญชีครัวเรือน มองให้เห็นถึงรายรับรายจ่ายในครอบครัว และ
 ประพฤติตนไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย เช่น การเลือกหาซื้อสินค้า
 ฟุ่มเฟือย ใช้อะไหล่ นุ่งกินร้านอาหารแพงๆ การเสริมความงามที่ใช้เงิน
 ไร้เหตุ ความหรูหราฟุ่มเฟือยใช้ชีวิตฟินเทค (FinTech) ไลฟ์สไตล์
 (Lifestyle) โดยไม่คำนึงถึงโลกในสังคมชีวิตประจำวันในแต่ละวัน ความ
 จริงที่ไม่หลอกลวงฐานการเงินตน เช่น ต้องผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ค่าน้ำมัน
 รถ ค่าน้ำค่าไฟฟ้า ค่าไอทีต่างๆ โลกแห่งความเป็นจริงในการที่ต้อง

จ่ายเงินเหล่านั้น มันมีแน่นอนบังคับไว้แล้ว ความสุร่ยสุร่ายฟุ่มเฟือยนั้นๆ ถ้าเกิดเป็นนิสัยย่อมทำให้ กัดเซาะฐานการเงินของชีวิตตนเอง เราจะไม่มียอดเก็บเลยนั้น จะใช้ชีวิตได้ค่อนข้างลำบากในการกินอยู่ที่ค่าครองชีพเขยิบขึ้นทุกวัน อันนี้นั้น เราจะต้องมองให้เห็น โลกแห่งความเป็นจริงพิษภัยของความสุร่ยสุร่ายนั้น มันเป็นคนลึกลับกัดเซาะฐานการเงินคลังชีวิตไว้ไปทุกขณะ ซึ่งสิ่งนี้นั้น ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ ข้างด้วยเหตุผล เราไม่ควรควักเงินจากกระเป๋าตนจ่ายซื้อหาสิ่งของฟุ่มเฟือยเหล่านั้น ต้องตั้งใจไม่จ่ายอย่างปราศจากความลุ่มหลงใดๆ

๑.๖ ลงทุนด้วยความรอบคอบไม่ประมาทในฐานะ

การควักเงินลงทุนในการทำธุรกิจนั้น ควรลงทุนด้วยความรอบคอบ คำนึงถึงฐานะการเงินตนเองว่า จะแบกรับภาระไหวไหม เพราะธุรกิจการลงทุนย่อมมีเงินบานปลายอยู่แล้ว ดังนั้นแล้วการลงทุนที่ไม่ประมาททำธุรกิจเหมาะสมแก่ฐานะตน เมื่อมีน้อยก็ไม่ควรลงทุนในธุรกิจใหญ่ อันต้องกู้หนี้ยืมสินเป็นโจทย์ข้อบังคับที่ค่อนข้างกระอักกระอ่วนใจมากยิ่งนัก เพราะการทำธุรกิจย่อมหวังกำไร แต่บางครั้งก็อาจจะเกิดข้อผิดพลาดได้บ้าง เมื่อการแบกภาระค่าดอกเบี้ยและขาดเงินทุนหมุนเวียน พร้อมอุปสรรคปลีกย่อยต่างๆ เช่น ลูกจ้างทำงานให้บริษัทไม่เต็มที่ เอาคนไม่มีคุณภาพมาทำงานย่อมเกิดข้อเสียหายกับบริษัทได้ ดังนั้น การจะลงทุนทำธุรกิจอะไรสักอย่างหนึ่งนั้น จะต้อง

ทำการศึกษาให้รอบด้าน มองปัจจัยต่างๆ ให้ถี่ถ้วน การเลือกคนทำงาน เงินทุนหมุนเวียน ความฉลาดตามทันทุกสถานการณ์การบริหารธุรกิจ กิจการนั้นๆ ประเมินวันต่อวัน การทันคนทันโลกจะเป็นตัวแปรทาง ธุรกิจว่าจะรอดหรือไม่ อนึ่งซึ่งทุกวันนี้ การทำธุรกิจต้องยอมคำนึงถึง ตัวแปรภัยธรรมชาติเป็นสำคัญด้วย เช่น ปัญหาอุทกภัย ปัญหาวาท ภัย

นอกจากนี้แล้วนั้นปัจจัยอื่นๆ อีกเช่น คนดำเนินงานให้บริษัทต้องมีคุณภาพ เป็นคนเก่งทำงานเต็มใจเต็มที่ อีกนั้นด้วยทั้ง ด้านทุนการผลิต ค่าแรงจ้าง แรงงาน การแข่งกับเวลาพร้อมกับการแข่งขันกับกลุ่มธุรกิจอื่น จะต้อง ใช้ไหวพริบปฏิภาณในการบริหารกิจการมากมาย จะต้องทันคนทันโลก ทุกกรณี เพราะธุรกิจเป็นการแข่งขันกับวันเวลา เงินลงทุน คู่แข่งทาง ธุรกิจ และความสามารถไหวพริบปฏิภาณที่จะเก็บเกี่ยวกำไรมาให้บริษัท ตนเองได้ต่อเนื่อง ก็ย่อมประสบความสำเร็จในทิศทางการหวังทำกำไร ไว้กับบริษัทตนเอง แล้วต้องทำให้ได้จริงอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ลงทุนแล้ว หาย ลงทุนแล้วหาย เช่นเป็น การดำน้ำฟรีกละลายแม่น้ำ เป็นต้น อัน เป็นข้อควรคำนึงให้มาก

๑.๗รวดเร็วเก่งเป็นคนดีสร้างฐานะได้

ความว่องไวทำงานกระฉับกระเฉง มีความมั่นใจในตนเอง คล่องแคล่วปราดเปรียวมีบุคลิกการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้รวดเร็ว

ทำงานได้ทันตามบริษัทกำหนด ส่งงานมอบงานให้เกิดผลกำไรในการเบิกจ่ายจากผู้ว่าจ้างเป็นระยะๆ พร้อมการสะสมหนี้สินดอกเบี้ยต้นทุนการทำธุรกิจไปพร้อมๆ กัน นั่นเป็นความรวดเร็วและเก่งกาจในความสามารถการทำธุรกิจ พาให้บริษัทมีผลกำไรและอยู่รอด พร้อมกันอีกนั้น ได้ถูกจ้างเข้ามาทำงานเป็นคนมีคุณภาพ ซื่อสัตย์ไม่คดโกงทำงานให้กับบริษัทเต็มความสามารถเต็มที่กับทุกจังหวะงานสำคัญนั้นๆ ดังนั้นคนรวดเร็วปราดเปรียว คนเก่งมีความสามารถ คนดีคำนึงถึงจริยธรรมการค้าขายทำธุรกิจ ย่อมสร้างฐานะของตนเองได้จากการประกอบกิจการ คนต้นสายอุ้งาน นั่งอยู่กับที่นั่น สร้างฐานะจากการทำธุรกิจไม่ได้เพราะมีเวลาให้งานไม่เมื่อดเต็มหน่วย ซึ่งการสร้างฐานะจากการทำธุรกิจ เช่นการค้าขายนั้น จะต้องมีการวางแผนประจำวันว่า สินค้า กำไรหักต้นทุน ตลาดช่องทางทำเงิน ต้องมีการสร้างแผนธุรกิจทำการค้าขายในหัวสมองไว้วันต่อวัน สัปดาห์ต่อสัปดาห์ เดือนต่อเดือน ไตรมาส และปีนั้นๆ เพื่อเป็นแผนพัฒนาและเร่งการทำกำไรในตลาดนั้นๆ ให้ต่อเนื่อง พร้อมทั้งการป้องกันการสะดุดหกล้ม เช่น การต้องออมเงินไว้บ้างในผลกำไรเพื่อเป็นเงินทุนหมุนยามขาดสภาพคล่อง

๑.๘ มองโลกแง่บวกทัศนคติอภิชยาศัยดีมีมนุษย์สัมพันธ์